

Chengxian, Gansu Province, Kina
Den 4 juni, 2007

tomas.stenback@home.se

rachel.stenback@home.se

Telefon i Kina: +86 939 3200667

Telefon i Sverige 018-4951537

Besök gärna vår hemsida www.e455.se/kina

你们好!

(Nimen hao! = Hej!)

Sommaren har kommit till Chengxian och det verkar som den kommer att stanna ett tag! Nästan varje dag är det soligt och temperaturen ligger runt sköna 30 °C. Som vi har skrivit tidigare så är detta en väldigt bördig del av Gansu och det stämmer verkligen. Åkerbilden har skiftat färg från gul till grön och nu gul igen. (Rapsfälten var otroligt fina i april, och nu är veten mogen.) När vi tittar in bakom böndernas hus, så slås vi av alla otroligt vackra rosor som de vårdar ömt. Blommor verkar, precis som hemma, vara något som ger färg till vardagen. Bönderna kommer in till staden dragandes på sina tråkärror fyllda med bland annat grönsaker och färska söta pärsikor. På den senaste promenaden var bönderna i full gång med att skörda veten, för hand förstås.

Tiden har gått väldigt fort sedan vi skrev senast, och vi har som vanligt haft fullt upp. Rachel fyllde år i april och vi cyklade ut till en restaurang som ligger mitt ute på landet. Där åt vi och våra kollegor, Thad, Michelle och Sarah en utsökt middag och trots att det var i mitten av april så kunde vi sitta ute och njuta av det vackra vårvädret. Vi hade även införskaffat en tårta som faktiskt smakade ganska bra. Kinesiska tårtor har annars en förmåga att vara otroligt vackra att titta på, och mindre otroliga att äta!

Den följande helgen så åkte Rachel och jag på en liten utflykt. Vi åkte till Moon Canyon som ligger i nationalparken Three Beaches National Park två timmar sydost om Chengxian. Vi bodde två nätter i en enkel men mysig liten bungalow. Vi var i stort sett ensamma bortsett från några få bönder som vi mötte på väg hem från sina åkrar. Naturen var nästan tropisk och växtligheten var helt annorlunda mot det vi sett tidigare i Kina. Vi gjorde flera långa vandringar och njöt av det rika växtlivet och den fantastiska naturen.

Den första veckan i maj åkte vi till Xi'an för att vara med på Sveksa Kyrkans konferens för utsända medarbetare (missionärer) i Asien och Latinamerika. Vi träffades under en intensiv vecka för andakter, samtal, studier och diskussioner. Det var skönt att ha andakt med människor som talade samma språk och sjöng samma psalmer. Att gå i kyrkan i Chengxian är annars en utmaning med predikningar på nästan två timmar på en lokal dialekt av kinesiska, samt körsång som lämnar ganska mycket att önska! Vädret var underbart och vi kunde sitta ute i gräset och samtala, något man normalt aldrig gör i Kina. Som vi skrev sist, är gräset till för att titta på!

Till konferensen kom det medarbetare från Sverige, Kina, Filippinerna, Peru och Costa Rica så några av oss hade rest väldigt långt. Det var otroligt givande att träffa människor som arbetar på så olika platser i världen och tillsammans dela och lära av varandras erfarenheter. De tio barnen bidrog också till den goda stämningen med sina lekar och glada humör. Att ha så många blonda blåögda

barn i en grupp hör inte till vanligheterna här i Kina, så de fick stå ut med många nyfikna och närgåna blickar. På restaurangerna så sprang ofta personalen fram och tog de yngsta barnen och bar iväg dem! De kom dock tillbaka ganska fort om barnen började gråta! Om barnen stannade till i några minuter så formades genast en ring med människor runt dem för att stirra, skratta, peka eller kanske ta lite kort. Barnen tyckte efter ett tag att det blev ganska jobbigt och ett barn utbrast "Mamma, kineserna skrattar åt mig och de har inte heller borstat tänderna!" Kineserna är otroligt barnkära och det fick vi verkligen se från nära håll!

Efter konferensen så följde Andreas Backlund och Anders Salomonsson från Svenska Kyrkan med oss hem till Chengxian. Resan tog elva timmar och vi åkte genom ett enormt vackert landskap på smala slingriga bergsvägar. Under deras korta besök försökte vi att visa upp så mycket som möjligt av vår stad. Bland annat så tittade vi på den gamla delen av staden, den fina moskén, skolan och grönsaksmarknaden. De besökte också en av mina klasser vilket var väldigt uppskattat. Det var roligt att få visa upp var vi bor och arbetar för våra kollegor på hemmaplan och det kändes också viktigt att få dela med oss lite av vad vi

upplever här mitt i mittens rike.

Både Rachel och jag fick rejäla förkylningar efter alla dessa äventyr. Som tur var så sammanföll min två veckor långa hosta med att Rachels mamma Titti och hennes man Bruce, som båda är läkare i USA, kom och hälsade på. En penicillinkur senare var jag åter på benen och förhoppningsvis får vi vara friska tills vi kommer hem till Sverige i sommar. Under våren har två männisikor kommenterat att vi ser bättre ut nu än vi gjorde i Sverige, så jag hoppas att det är bra!

Två veckor efter att vi hade varit i Xi'an så var det dags för oss att åka dit igen för att möta Titti och Bruce. De hade aldrig varit i Kina tidigare så förväntningarna var stora. Den första dagen spenderade vi i de muslimska kvarteren där de shoppade tills vi stupade... Efter helgen i Xi'an återvände vi till det "riktiga" Kina och drygt en vecka i Chengxian. Titti och Bruce besökte många av våra lektioner och eleverna ställde många bra frågor, inte bara den obligatoriska frågan "kan ni äta med pinnar". Det var verkligen

uppmuntrande att se hur stolta och glada studenterna blev över att faktiskt kunna kommunicera med två utlänningar. På måndagen följde de med oss till English Corner där de naturligtvis hamnade i centrum. (Se bilden.) Vi hade en mycket fin vecka och de fick en positiv första upplevelse av Kina. En av höjdpunkterna var vårt besök till Jifeng Shan som är ett närbeläget berg. De höll båda med om att detta var en av de vackraste platserna de sett!

Den här veckan besökte vi det lokala badhuset som ligger mitt emot högskolan. Vi har länge grubblat över varför ett badhus har en blinkande neonskylt över ingången med texten "Open 24 hours", men frågan fick sitt svar när jag och Thad insåg att badhuset också är en bordell! Det kändes lite konstigt att gå dit, men våra studenter ville så gärna att vi skulle följa med dem dit och lära dem att simma så vi följde med. Badhuset var riktigt fint men som så många gånger förr här i Kina möttes vi av ett enormt kaos när vi kom in. Alla ville förstås titta på utlänningarna och vi hade till och med svårt att simma mellan alla barn som ville vara nära oss hela tiden! Ljudnivån var öronbedövande men de såg i alla fall ut att ha roligt. Eftersom de flesta kineserna inte kan simma så var det överfullt i den grunda delen av basängen. Vi försökte att ge lite simlektioner men det var svårt i röran. En av Rachels studenter hoppade i och sjönk skrikande och sprattlande till botten. Jag lyfte upp henne och försökte lugnt berätta att hon bottnade, men hon var för rädd och sjönk så fort jag släppte henne! Efter ett tag lugnade hon ned sig och provade till och med att simma. Vi var trötta redan efter en halvtimme men studenterna såg ut att ha kul och stannade i åtta timmar! De har redan frågat om vi vill komma med nästa lördag igen, men vi får se om vi orkar!

Vår första låda med böcker till studenternas nya läsrum, "Book Nook", har nu äntligen kommit. Rachel och Michelle har blivit lovade att få nyckeln till rummet den här veckan så att vi kan börja att städa, måla och inreda rummet. Vi har precis börjat berätta för studenterna om projektet så att vi kan få några studenter att engagera sig och själva driva det. De är otroligt glada och tacksamma och en student berättade att hon tyckte att det var onödigt att köpa in en mjuk och skön soffa. Hon sa att de är så vana med att sitta på hårda stolar att hon tyckte att det räckte med några enkla pallar. Studenterna tycker också att det är konstigt att vi vill hjälpa dem med detta. "Varför vill ni göra så mycket extra jobb för oss?" har flera studenter frågat. Denna fråga tycker vi visar hur lite studenterna här förväntar sig, och det är precis därför det känns så viktigt att vi visar att de är värda lite extra arbete.

Vi är väldigt tacksamma för alla generösa gåvor vi har fått hittills, men vi kommer att behöva fler böcker. Om ni har några enstaka engelska böcker över så tveka inte att skicka dem. Alla bidrag, stora eller små, mottages tacksamt. Använd adressen nedan eller hitta en adresslapp på vår hemsida. Märk gärna kuvertet med "Book Nook".

Nu har vi några få veckor i juni innan vi får glädjen att ta emot våra nästa besökare. Det blir min bror Jonny och min kusin Markus som kommer till Asien för första gången så det blir också mycket intressant.

Ha det bra och hör gärna av er. Vi hoppas att vi hinner med ett rundbrev till innan vi åker hem till Sverige i mitten av Juli.

再见! (*Zaijian!* = Hej då!)

Rachel och Tomas

Rachel and Tomas Stenback
Longnan Teachers College
Chengxian, Gansu Province, 742500
China

In Chinese:

Zip code: 742500

中国甘肃省成县 陇南师专科研外事处

